

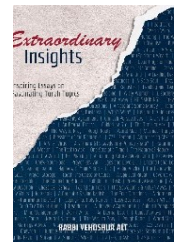
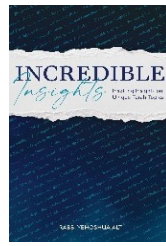
רעיונות מדהימים

פרשת פקודי תשפ"ב, עלון מס' 426

להצטרפות לאלפי המנויים ולקבל את העלון חנם, לשלוח הערות או תגובות, נא ליצור קשר עם הרב יהושע אלט בכתובת yalt3285@gmail.com. העלון מתפרסם בשש יבשות וביותר מארבעים מדינות ברחבי תבל.

לרפואה שלמה אברהם דוד בן שרה בלימה

כדי לרכוש אחד מהספרים (באנגלית) של המחבר (עותק או ספר אלקטרוני) ולקבל אותו במשלוח עד דלת ביתך, אנא שלח דוא"ל לכתובת yalt3285@gmail.com או בקר בכתובת <https://amzn.to/3eyh5xP>.

This newsletter can also be viewed at <https://bit.ly/3z6ichJ>

Pour voir ou télécharger la version Française: <https://parshasheets.com/?s=Fascinating+Insights>

אפשר לקרוא את עלון זה בעברית באתר: <https://bit.ly/3mGmEOZ>

המחבר מרשה ומעודד לכל מי שרוצה להעתיק ולהפיץ את העלון לזכות את הרבים.

היהודי וחדר הכושר

יש "חופשה" זה מאוד חשוב. זה מודגם מעצם היותנו חיים כמו כאשר שאנו נושמים, אנו שואפים ונושפים. אנו עשויים לשאוף, למשל, שפע של לימוד תורה אינטנסיבי, אבל אנחנו צריכים גם לנשוף עם חופשות המתאימות. המחשה נוספת לכך היא שיש צורך במנוחה לאחר אימון. או אחרי יום עבודה קשה, אחד הולך לישון ללילה. אנו רואים זאת גם בישיבה, שכן יש בין הסדרים (הפסקות בין מפגשי לימוד יומיומיים) ובין הזמנים. דוגמאות לחופשות הן לטייל, להתאמן או לדבר עם חבר.

כאשר תוכנן בניין ישיבת גדולה בטורונטו, העלו העסקנים על עיניהם חדר כושר כדי שיהיה לבחורים היכן להירגע. בישיבות הגדולות שהכיר משה רייכמן, מעולם לא ראה במקום חדר כושר. לפיכך הוא שאל אם יש צורך לבני הישיבה לקיים חדר כושר. לאחר מכן שאל ר' צבי טרס את דעתו מהר' יעקב קמנצקי. ר' יעקב ציטט ביטוי מאירופה שהזכיר שאמר אותו דבר לר' נפתלי פרידלר, ראש הישיבה בנר ישראל. "בית שאין בו פח אשפה הוא לא רק בית שחסר לו פח אשפה. זה אומר שכל הבית הוא עכשיו פח אשפה. אין פח אשפה זה הרשאה להשאיר אשפה בכל מקום. בנים צריכים לשחרר אנרגיה ויש להם מקום להירגע. אם יהיה לבחורים אזור ראוי להתאמן בו ולהירגע, אז שאר הישיבה תהיה מקום של מיקוד ורצינות. עם זאת, אם לא יהיה חדר כושר, אז הבניין כולו יהיה חדר כושר."

יהודים נשכחים

הילקוט שמעוני (שמות לח, טו) מספר לנו כשעשו דין וחשבון למשכן, משה שכח את 1,775 השקלים שהיו לוויים לעמודים... ואכן, הטעם על "ואת האלף" (שמות לח:כח) הוא "אזלא גרש" כיון שהוא שכח את 1,775 השקלים הללו. אלה מייצגים את היהודים הנשכחים, את היהודים בדורנו, עקבתא דמשיחא. יהודים אלו, שהם הדור האחרון, מקבילים לחודש האחרון, הנמוך ביותר, חודש אדר.

באדר אנו קוראים את מגילה אסתר. זה רומז ליהודי בהסתרה, הסתרה מהשגחה אלוקית כמו "ואנכי הסתיר אסתיר פני" (דברים לא:יח), ודאי אסתתר מהם, כיון שבפסוק זה אומרת הגמרא אסתר נרמזת בתורה (חולין קלט:).

הטור (א"ח, סימן תיז) מספר לנו ש-12 החודשים מתאימים ל-12 שבטים. יהודים נמוכים אלו מקבילים לאדר השני, חודש שאינו מתאים לשבט. כשאנו מאייתים את האות "ו" - "ואו" - מקבלים גימטריה של 13, מכיוון שלחודש ה-13 אין שבט מקביל. זה מיוצג על ידי הווים (האות ו מאויתת פירושה קרס כמו בוויים לעמודים [שמות לח:כח]), זה שהיה בצד החיצוני של החצר (שעליה היו תלויים הווילונות), בדיוק כמו אלה. יהודים נמצאים בחוץ.

כשם שהווים משמשים כמחבר כשהם מחברים את הווילונות למשכן, כך גם אדר השני מחבר את היהודים הללו. ואכן מספר לנו הירושלמי (מגילה א:ה) שנס פורים התרחש באדר השני.

למרות שהיהודים האלה נראים אבודים, עדיין יש להם תקווה מאחר שאף יהודי לא הולך לאיבוד כמו שכתוב "לבלתי ידח ממנו נדח" (שמואל ב, יד:יד), אין לגרש ממנו אף אחד. הרעיון היסודי הזה נרמז בשם בנימין, השבט האחרון, המתאם לאדר, החודש האחרון. בנימין הוא ראשי תיבות של "י-ה-ו-ה-נשבע בלתי ידח ממנו נדח", ה' נשבע שאיש אינו מגורש ממנו אף יהודי (אמונת עיתך, פקודי, תשמ"ו).

ה' אוהב אפילו את היהודים הנמוכים האלה כמו שכתוב לגבי הווים, "וחשק אתם" - יש לו רצון אליהם. בחודש זה יש כוח מיוחד להשתנות ולהיות מחוברים לה' מכיוון שזהו זמן של ונהפוך הוא.

מדויק ותמציתי

המספר 1 ייחודי בכך שהוא המספר הראשון של המספרים השלמים. כישות יחידה, זהו המספר היחיד שאינו ברבים. אין בו מספר אלמנטים שניתן לספור או למדוד. הסיבה לכך היא ש-1 אינו מורכב משום דבר מלבד עצמו. ניתן לפרק אותו כשבר אך לעולם לא כפונקציה של מספרים אחרים (מהר"ל בספרו דרך חיים ה:יז).

המספר 1 משמש לתיאור האחדות של ה', שהיא האחדות של אחדות בלתי ניתנת לחלוקה שאינה נתונה לריבוי או לחלוקה. אין שום דבר אחר שהוא באמת אחד. בהרחבה האחדות הזו פירושה גם שבאמת שום דבר לא קיים מחוץ לו.

האחדות של ה' משתקפת בתכונות המתמטיות הייחודיות של המספר 1. בין אם אתה מכפיל או מחלק 1 בעצמו, התשובה נשארת 1. כלומר, $1 = 1 \times 1$ ו- $1 = 1 \div 1$. אי-חלוקה לא יכולה להיות תכונה של כל דבר שיש לו גוף או צורה. ניתן לחלק כל ישות פיזית לחלקים שונים אבל זה לא חל על ה'.

המספר 2 הוא המבוא לעולמם של רבים. צורת הרבים מתחילה ב-2. בכל פעם שהתורה מדברת ברבים מבלי לציין מספר, מובן הכוונה למספר הרבים הנמוך ביותר האפשרי, כלומר 2 (נדה לח: עם רש"י ד"ה מיעוט). אדם לא יכול להתחיל לספור עם פחות מ-2 עצמים.

2 הוא המספר הראשון שמייצג רבים נרמז למילה בלשון הקודש שלו שנים. 2 הוא היחיד מבין המספרים החד-ספרתיים הנושא את הסימט "ים", המציינת מספרים גדולים יותר, כגון יחידות מרובות של 10 כגון עשרים, 20 ושלושים, 30.

ר' אלט זכה ללמוד תחת הרה"ג מרדכי פרידלענדער זצ"ל והוסמך לרבנות על ידי הרה"ג זלמן נחמיה גולדברג זצ"ל. ר' אלט הוציא שלשה ספרים במגוון נושאים בענייני יהדות ומחשבת ישראל. כתביו מופיעים באנגלית, אידיש, עברית, גרמנית וצרפתית.